

[Kjeld Olesen]

bare sådan, at folketinget i den pågældende periode havde juleferie og derfor ikke havde møder. Jeg vil bare som en supplerende forklaring til hr. Glistrups fremhævelse af hr. Nyborgs indsats sige, at hr. Nyborg er åbenbart så flittig i sit arbejde i Europa-Parlamentet, at han også flittigt arbejder dage, hvor der ikke er møde dernede hverken i komiteer eller andre steder. Jeg siger det, fordi man efterhånden ikke kan holde ud at høre den dobbeltmoral, der lyser ud af alt, hvad fremskridtspartiet og især hr. Glistrup siger.

Jeg vil også med hensyn til tilskud til grupperne komme med et enkelt eksempel, der er helt principielt. Vi finder, det er i orden, at vi ligesom i andre lande har tilskud til grupperne. Når det drejer sig om det principielle, hvor man kan spare skatteyderne for penge, så kunne man f. eks. gøre det ved ikke at gøre det, som fremskridtspartiet gjorde i forbindelse med sidste behandling af finansloven. Man gjorde det som eneste parti-gruppe, at man – bevidst eller ubevidst, det må man selv finde ud af – ikke kunne komme frem med sine ændringsforslag til den tidsfrist, som et flertal havde sat. Man kom bagefter og fik så den ekstra serviceydelse på skatteydernes regning, at man fik trykt sine ændringsforslag op i det, man kunne betegne som en billigbog, som fremskridtspartiet så kunne benytte i sin videre såkaldte agitation.

Jeg vil som det næstsidste stille et spørgsmål til ordføreren for fremskridtspartiet. Det drejer sig om tilskud fra organisationer. Vi skal aldeles ikke blande os i, hvad faglige organisationer eller andre organisationer beslutter i deres kompetente forsamlinger. Det er ikke os, der her skal blande os.

Men for stadig væk at blive ved det principielle vil jeg gerne stille det spørgsmål til fremskridtspartiet, om fremskridtspartiet kan fortælle os, om man som parti har søgt tilskud hos Dansk Arbejdsgiverforening.

Endelig vil jeg om tilskud til politisk ungdomsarbejde sige, som finansministeren vist var inde på, at der for øjeblikket foregår nogle undersøgelser i indenrigsministeriet, og vi ser meget gerne, at man kommer frem til en ordning, således at amtskommunerne kan give tilskud til det idébetonede og hermed også det politiske ungdomsarbejde.

Voigt (FP):

Gennem mange år har fremskridtsfolk talt kraftigt imod, at der ydes tilskud til politiske partier af midler, der kommer fra skatteyderne, samt af midler, der er tvangsudskeivet af en eller anden organisation.

Fremskridtspartiet synes, det er en god ting at støtte det politiske arbejde, men det skal være en frivillig støtte. F. eks. har fremskridtspartiet gang på gang tordnet mod de pamperpenge, der bliver tildelt partigrupperne over folketingets budget, en beslutning, der blev truffet af gammelparterne den 1. september 1971, altså før fremskridtspartiet kom i folketinget.

Siden vi kom i folketinget, har vi hvert år under behandlingen af finanslovsforslaget stillet ændringsforslag om, at disse økonomiske bidrag til partigrupperne skulle ophøre. Vi har gjort det igen, når man har behandlet folketingets budget, og det vil vi fortsætte med at gøre.

Fremskridtspartiet og det radikale venstre har hidtil været de to eneste partier, som har fremlagt deres regnskaber til fuld offentlig beskuelse. Visse tilløb findes i kristeligt folkeparti, men ellers er billedet sort i sort.

Da fremskridtspartiet i eftersommeren 1976 i tidsskriftet *Fremskridt* nøje gjorde rede for, hvordan vi havde anvendt pamperpengene, skabte det vild forargelse, og i utallige dagbladsartikler hed det, at vi misbrugte tilskudsordningen. Det var naturligvis fuldstændig at skyde over målet, hvilket klart fremgår af vore regnskaber, som lige fra partiets start har været tilgængelige for alle.

Den første sejr i fremskridtskampen om disse pamperpenges anvendelse blev vundet torsdag den 16. december 1976, hvor der bl. a. under pres fra den offentlighed, som var blevet mobiliseret på grund af vores fremlæggelse af regnskabet, blev nået en ordning af det regnskabsstekniske, som gør hele pamperpengestøtten noget mindre attråværdig for partierne, end den hidtil har været.

Det blev vedtaget, at alle partier hvert år skulle indlevere et nøje specificeret regnskab til folketingets bureau. Naturligvis kunne fremskridtspartiet tilslutte sig et sådant lille skridt på vejen i vor kamp for at få partierne til at lægge deres regnskab offentligt frem.

Da det blev behandlet i udvalget for forretningsordenen, mødte gammelparterne op med et udkast til beretning, og helt i overensstemmelse med den gældende fremgangsmå-